

Brønn tilhørende K.I.Pedersen, Kallabotn, Mosjøen-Mo, pel 6242+8.

Ad eierens påstand om at jernbanen forurenser drikkevannet jfr.sak.2845/46 B.

Forholdene ble besikttet den 23/8.1946. Brønnen er beliggende ved pel 6242+8 og 26 m til høyre for midtlinjen og ca. 16 m til høyre for fyllingsfoten. Jernbanefyllingen er på dette stedet 4 m høy og terrenget stiger svakt opp mot brønnen. Brønnen som ved befaringen sto full av vann hadde avløp oventil gjennom et rør som var lagt i høyde med naturlig terreng. Brønnen er videre ca. 2 m dyp og bunnen ligger i samme høyde som nærmeste (øvre) fot av jernbanefyllingen.

Brønnvannet var ved besiktigelsen farget svakt brunt og kunne også sees å inneholde brune flytende bestanddeler. Vannet må karakteriseres som udrikkelig. Rundt brønnen i en grøft og også fra overløperøret er utskilt rikelige mengder av et brunfarget stoff.

I en gårdsbrønn som ligger ca. 150 m fra K.I.Pedersens brønn og på et høyereliggende platå var også vannet brunfarget og inneholdt større mengder av brunfargete stoffpartikler som flöt i vannet. Også dette vannet må karakteriseres som udrikkelig. Det ble opplyst at alt vann der i ~~brakken~~ var av samme beskaffenhet.

Brunfargen av vannet skyldes jerninnhold og de utfeldte faste bestanddelene er jernhydroksyd. Såvel K.I.Pedersens brønnvann som vannet i nærliggende brønner har alltid hatt stort jerninnhold og det kan vanskelig tenkes at jerninnholdet i vannet har øket etter at jernbanefyllingen er lagt ut. Som drikkevann har sikkert vannet i K.I.Pedersens brønn vært av dårlig kvalitet også før jernbanen kom, bare til nød brukbart.

Med K.I.Pedersens brev datert 14.juli 1946 fulgte erklæringer fra 4 personer om at brønnvannet er blitt betydelig dårligere etter at jernbanefyllingen ble lagt ut. Dette forholdet er ganske eiendommelig og årsaken er ikke umiddelbart innlysende all den stund at brønnen har tilsig fra den motsatte side av jernbanelinjen og at brønnens bunn ligger

i samme dybde som øvre fyllingsfot.

Det naturlige terreng som fører sigevann består av meget finkornig sand (mosand) som nede ved sjøen også er noe humusholdig. Ved at den 4 m høye jernbanefyllingen er lagt ut er grunnen blitt komprimert og vannsiget blitt noe hemmet. Dette bekreftes også av at terrenget på oversiden av fyllingen flekkevis er blitt vassykt. Det er sansynlig at denne oppstuvningen av vann har gjort seg gjeldende i de øvre jordlag i skråterrenget så langt opp som der brønnen er gravet. Derved må en også tro at sigevannet gjennom brønnfeltet har fått en minsket hastighet, det vil si at brønnvannet er blitt mere stillestående. Det er karakteristisk at jernholdig vann får sterkest utfelling av jernhydroksyd ved svakt strømmende vann - jevnfør myrmasldannelse ved hydrolyse i myrkulper. Man kommer følgelig til det resultat at det er sansynlig at jernbanefyllingen er årsak til at vannet i K.I.Pedersens brønn har fått sterkere jernutfelling ("forurensning"). Det er neppe mulig i denne trakten å finne godt drikkevann ved ny brønngraving.

Det antas at man kan oppnå å få forhold som før jernbanefyllingen ble lagt ut ved på innsiden av fyllingen å ta en drengroft. Denne grøften bør på området rett ned for brønnen være minst 2.0 m dyp og fylles med grus eller helst slagg (sams masse fra slagghaugen). Da grøftemassene består av finkornig sand som under vanntrykk blir essand eller sigsand må man være forberedt på å spunte for det dypeste parti av grøften.

Oslo den 29. august 1946.